

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету комсомолу

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 28 травня 1983 року

№ 03 (3259)

Ціна 2 коп.

Молодий механізатор з колгоспу імені Н. Маркса Добровеличківського району Анатолій ДАРАБАН швидко оволодіо технологією вирощування гібридної кукурудзи. Нині він ударно працює на догляді за посівами цієї культури.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ЗВЕРНЕННЯ

депутатів XIX з'їзду ВЛКСМ, XXIV з'їзду комсомолу України, переможців обласного соціалістичного змагання на збиранні врожаю 1982 року до комсомольців і молоді області ДОРОГІ РОВЕСНИКИ!

Нам випало велике щастя жити і працювати в роки небувалих звершень радянського народу, який під керівництвом рідної Комуністичної партії йде до світлого комуністичного майбутнього.

Ці рядки ми адресуємо всім молодим робітникам і колгоспникам, всім юнакам і дівчатам орденосної Кіровоградщини, які причетні до реалізації Продовольчої програми СРСР. Ми звертаємося до всіх, хто стоїть на вахті одинадцятої п'ятирічки, хто щодня і щогодини вирішує долю врожаю її серцевинного року.

Ми глибоко впевнені, що настав час, коли кожний мелодій землероб чи тваринник, спеціаліст чи керівник середньої ланки, кожний юнак і дівчина повинні докласти максимум зусиль для виконання завдань одинадцятої п'ятирічки і її третього року.

Нехай кожний із нас, поклавши руку на серце, запитає себе: а чи все зроблено, щоб особистий вклад у п'ятирічку був ще вагомим? Чи можна працювати я ще краще, ще ефективніше в майбутньому? Ці питання поставив перед молоддю у розмові з молодим сучасником, яку опублікувала недавно газета «Молодий комуніст», знаменитий хлібороб Герой Соціалістичної Праці В. С. Андріяш.

Ми закликаємо всіх юнаків і дівчат області завжди пам'ятати ленинську вимогу «Учитися працювати». Невміння працювати шкодить якості продукції, виводить техніку з ладу раніш строку.

Давайте разом поміркуємо: чи встановили ми суворий контроль за дотриманням дисципліни? Необхідно разом вести рішучу боротьбу з нехлюйством, формалізмом, неорганізованістю, халатністю у роботі. І ми зробимо все, аби забезпечити невинний поступ уперед, виконання завдань одинадцятої п'ятирічки, Продовольчої програми.

Ми закликаємо наших ровесників, які проживають у містах, допомогти влітку в заготівлі кормів для громадської худоби, збиранні врожаю, ремонті тваринницьких ферм та комплексів.

Обіцяємо: свої соціалістичні зобов'язання виконаємо!

Дорогі товариші по праці, всі, хто відповідає за врожай, за продукцію наших ферм, давайте всі як один станемо в перші ряди тих, хто змагається, і додамо до своїх імен горді звання ударників одинадцятої п'ятирічки. Зберемо врожай 1983 року в оптимальні строки і без втрат!

Ми закликаємо вас, дорогі товариші, ударною працею відзначити 65-у річницю Ленінського комсомолу, добитися нових перемог у виконанні завдань, накреслених XXVI з'їздом КПРС.

О. ЗАРІЧНИЙ — делегат XIX з'їзду ВЛКСМ, механізатор колгоспу імені Ватутіна Новоукраїнського району; **Л. БОБОШКО** — делегат XIX з'їзду ВЛКСМ, керівник КМК виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», **М. ВАКУЛЕНКО**, **В. ВАКУЛЕНКО** — члени комсомольсько-молодіжного комбайнового екіпажу колгоспу «Дружба» Олександрівського району, переможці обласного змагання серед молодих комбайнерів (комбайн СК-6); **В. АБРАМОВ** — шофер Бобринської райсільгосптехніки, переможець республіканського змагання серед молодих водіїв на перевезенні зерна.

СЬОГОДНІ І ЗАВТРА — УДАРНІ СУБОТНИК І НЕДІЛЬНИК ПО ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ І ДОГЛЯДУ ЗА ПОСІВАМИ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА, ПОПРАЦЮЄМО УСІ УДАРНО!

РАЙКОМ І «ЗЕЛЕНІ ЖНИВА»

За літнім календарем

У районі діють комсомольсько-молодіжні міжгосподарські кормодобувні загони.

в тому кормодобувники дістали змогу добре маневрувати технікою (працювали у першу чергу на площах, де трави дозріли), значна насиченість техніки дозволяла швидко зачищати площі, практично зводила до нуля втрати при збиранні і, насамперед, при закладанні фуражу на зимове зберігання.

Робота молодих кормодобувників дістала схвальну оцінку райкому Компартії України та райвиконкому, керівники обох колгоспів. Саме тому райком комсомолу вирішив розширити зону комсомольського впливу на виробництво і заготівлю кормів.

Торік, як відомо, наш район виступив одним із ініціаторів республіканського соціалістичного змагання за створення для громадської худоби на період зимово-стійлового

утримання півторарічного запасу кормів. Наполягла праця, постійний творчий пошук, впровадження нових технологій закладання раннього силосу та сіна дозволили нам успішно справитись із зобов'язаннями. І знову виправдали себе міжгосподарські загони. Кажу в множині тому, що появилися у нас і другий колектив, створений на базі колгоспів імені Кірова та «Путь Октября».

Ми ретельно готувалися до щорічних «зелених жнив». Ініціатором районного соціалістичного змагання за досягнення найвищих результатів на збиранні кормових культур виступили механізатори колгоспів імені XX з'їзду КПРС та імені Кірова, котрі об'єднаним загonom зобов'язалися заготовити за 10 робочих днів 1600 сіна, за 5 днів — 1950 тонн сінажу, за 20 днів —

13200 тонн силосу. Це відповідно становитиме по 1,2 тонни сіна, 1,4 тонни сінажу і 10 тонн силосу на кожну голову худоби.

Члени кормодобувного загону звернулися до своїх ровесників із пропозицією створити і в себе міжгосподарські. На їхній заклик уже відгукнулися комсомольці і молоді колгоспів імені Кірова, «Путь Октября», «Зоря», «Україна». Дали слово працювати по-ударному і молоді механізатори колгоспів «Росія», імені Леніна, «Україна», кінного заводу № 175.

Заготівля кормів — кампанія літня. Та нині почалася вона ще у другій декаді травня («корективи» у плани механізаторів внесла спека). А це значить, що за літнім календарем живе нині й наш райком. 19 травня на бюро було розглянуто питання про хід «зелених жнив» у районі, про участь комсомольців і молоді в цій роботі. Ще через кілька днів ми вітаємо переможців змагання на косовиці багаторічних трав за першу десятиденку. Не сумніваюся, що серед правопланових будуть і члени міжгосподарських комсомольсько-молодіжних кормодобувних загонів.

К. ДАНОВ, секретар Онуфріївського райкому комсомолу.

БЕЗ ПЕРЕБОЇВ

В Устинівському районі «зелені жнива» нині в розпалі. В соціалістичному змаганні вже визначилися передовики. Серед них чимало молоді. Так, на 50 гектарах скошує щодня зелену масу на сіно молодий комбайнер Володи-

мир Галкін із птахофабрики «Сагайдацька». В радгоспі імені Димитрова по-ударному працює молодий шофер кандидат у члени КПРС Борис Годунок. Він щодня перевозить до місця закладання 39—40 тонн зеленої маси,

забезпечуючи безперебійну роботу косильного агрегата досвідченого комбайнера І. А. Зарицького.

В кормозаготівлі, зокрема, в перегортанні сіна хліборобам району допомагають робітники Кіровоградської області (більшість із них — молоді) із ремонтно-механічного заводу Укрремтресту вже тиждень пра-

цюють у колгоспах імені Мічуріна та імені Карла Маркса і в радгоспах імені Димитрова, роблять свій конкретний внесок у виконання «Продовольчої програми», а безперебійну роботу районного кормового конвеєра.

А. ЯЩИШИНА, громадський кореспондент «Молодого комуніста».

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

ВЕСНЯНИЙ ТЕЛТАЙП

черни з площі 9—11 гектарів.

Середньодобовий надій молока в господарстві один з найвищих у районі — 9,5 кілограма від корови.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН. Понад 500 тонн сіна і 1000 — раннього силосу вже припасли на зиму худобі трудівники колгоспу імені Крупської. У полі щодня працюють 4 збірально-агрегатні — КС-1,8 і вісім тракторів з причепами, що транспортують зелену масу.

Найвищих виробітків на косовиці добиваються молоді механізатори канди-

дат у члени КПРС Анатолій Биндич і ветеран колгоспного виробництва Анатолій Данилович Сидоренко.

ВІЛЬШАНКА. У районі організовано заготовляють корми. У колгоспі «Аврора» косять трави. Високих результатів на косовиці добивається колгоспник Леонід Бовс: комбайном КСК-100 щодня виконує завдання на 135—140 процентів.

Безперебійну роботу передового агрегата забезпечує комсомолец Леонід Стойков. Колісним трактором хлопець відво-

зить зелену масу до траншеї господарства.

НОВОМИРГОРОД. Юнаки і дівчата колгоспу імені Шевченка виступили з ініціативою: кожному комсомольцю господарства заготовити не менше півтори тонни різнотрав'я для громадської худоби. У колгоспі організовано кормодобувну бригаду, розроблено умови соціалістичного змагання кормодобувників.

Бюро райкому комсомолу схвалило почин шевченківців, на який відгукнулися комсомольці міста. 400 молодих робітників промислових підприємств Новомиргорода і Капітанівського цукрового заводу допомагатимуть колгоспам і радгоспам району.

Лілія нова
ДО ПОЛІТЗАНЯТТЯ

ЗВ'ЯЗАТИ ІЗ ЖИТТЯМ

Олександрійський міський комсомол узагальнює досвід роботи пропагандиста школи громадсько-політичних знань комсомольської організації Семенівського заводу гірського вогню, де пропагандистом директором заводу Борис Ілліч Шнапер. Тридцять юнаків і дівчат, які трудяться на різних ділянках виробництва, вивчали тут протягом року курс «Соціалістичний спосіб життя і молодість».

Борис Ілліч визначає ефективність навчання не кількістю слухачів, не кількістю вивчених тем, а різном засвоєння знань слухачами, підвищенням їх виробничої і громадської активності. Якщо всі слухачі школи достроково виконали підвищені соціалістичні зобов'язання другого року одинадцятиріччя і нині працюють з випередженням виробничого графіка, то в цьому і його заслуга.

Для пропагандиста головне, щоб юнаки і дівчата вчилися шукати і використовувати внутрішні резерви виробництва. Тому саме на основі аналізу економічної діяльності колективу заводу він будує кожне заняття.

Всю пропагандистську роботу Борис Ілліч будує на основі особистого творчого плану, який складається з трьох розділів.

Перший із них — «Підвищення ідейно-теоретичного рівня» — передбачає самостійну роботу по вивченню праць класиків марксизму-ленінізму, матеріалів з'їзду КПРС, ВЛКСМ, рішень останніх Пленумів ЦК КПРС. У другому розділі — «Вдосконалення методичної підготовки» — пропагандист передбачає вивчення літератури з питань методики партійної пропаганди, участь у роботі семінарів, проведення методичних конференцій, відкритих занять. До третього — «Звернення ефективності навчального процесу, трудової і громадської активності слухачів» — входять спрямовані на підвищення трудової і громадсько-політичної активності робітників, виконання високих моральних якостей. Тут заплановано й надання допомоги в підготовці індивідуальних завдань слухачами, і проведення ними бесід в робітничих колективах про важливі риси радянського способу життя, — такі як колективізм, взаємодопомога тощо.

Майже чверть віку Борис Ілліч працює пропагандистом. З них більше половини — у школі комсомольського політнавчання. На практиці комуніст здійснює ідейно-політичне, трудове моральне виховання молоді.

У ході щорічної атестації було виявлено, що пропагандисти окремих шкіл, зокрема, із заводу підйомно-транспортного устаткування, тресту «Олександріявбуд», автотранспортного підприємства № 10062 формально стаздаються до цього важливого партійного доручення.

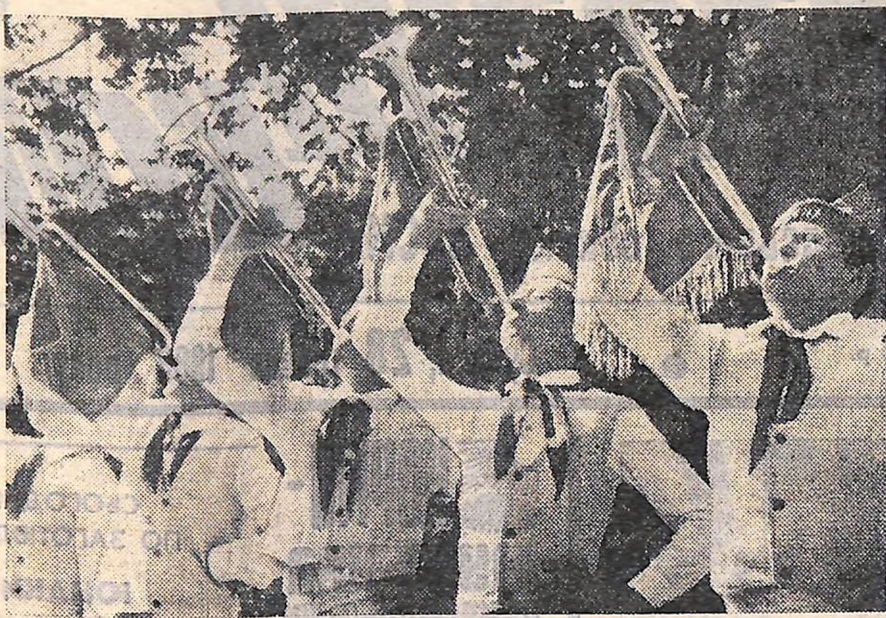
К. ПОВЕЛЬКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ФІЦЕРИ військового гарнізону, колишні фронтовики, що допомагали комсомольським активістам проводити захоплюючу піонерську гру, були вражені: чотирнадцятирічні підлітки показують результати, яких часом не мають і чемпіони з багатоборства ГПО.

Перед тим, як учасники обласного фіналу мали вийти на вогневі рубіж, командуючий «Зірницею» ветеран Великої Вітчизняної війни О. М. Гришаков переглянув рапорт загону юнарімейців Гайворонської десятирічки № 1. Там зазначалося, що в ході першого етапу гри 200 піонерів школи оволодівали спеціальними стрільцями, юних інспекторів дорожнього руху, розвідників, зв'язників, санітарів, пожежників. В СШ № 1 діють дві групи літоспівців, які беруть участь в екскурсії «Моя Батьківщина — СРСР», діючи на маршруті «В боях відстояли Вітчизну свою». Були заліки з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою комплексу ГПО — значківцями сгали 170 юних лєнінців.

Тож колишній фронтовик вірив — гайворонці й тут, у Кіровограді, не помилувалися. І він не помилювався. Ось стріляє семикласник Сергій Мамота — є 44 очка з 50 можливих! — кращий показник змагань юних стрільців. Підтягується на перекладні його товариш по загону Станіслав Замшляк — норматив на золотий значок він перекинув в чотири рази. А його однокласниця Таня Жукова, виконуючи вправи на згинання і розгинання рук в упорі показала ще вищий результат.

Змагання юних розвідників. Знову відзначаються гайворонці. Хоч загін Долинської СШ № 1 краще йшов за азимутом, все ж хлопчики і дівчатка з березів Південного Бугу перемогли його. А потім найвищу оцінку одержують ще зв'язники, санітарі. Не мали собі рівних гайворонці під час огляду піснi і строю. Всі вони

струнки, підтягнуті, і юнарімейська форма в них найкраща, і пісня дзвінка, закінчена. Коли вони ще й у комплексному заліку набрали найбільше балів на спортивних іграх, командир загону юнарімейців

СШ № 1, котрі вручили підліткам прапор «Зірниці».

Вихованці Світловодської СШ № 4 Сергій Супрун та Євген Цемах та інші їх товариші відзначилися у відкритому ба-

мали учні Знам'янської СШ № 3.

А ось уже в секретаріаті фіналу гри надійшли протоколи з майданчика, де змагалися юні пожежники. Найвищі оцінки поставлені семикласникам

ПРАПОР НЕСЛИ ЮНАРМІЙЦІ

Закінчився обласний фінал Все-
союзної військово-спортивної гри
«Зірниця».

Олег Наскрипняк не без гордості сказав:

— Ми, звичайно, старались усі. Але без нашого військового керівника і вчителя фізкультури підготовки б не вишло. Хороші в нас наставники — вимогливі, і разом із тим щирі, сердечні. Як батьки.

Це він так про Д. М. Зеленка та В. Я. Кабанця — педагогів Гайворон-

сейні. У них — результати спортсменів-розвідників... Світловодці були недовго, але для інших на змаганнях юних інспекторів дорожнього руху. Вправно вони діяли на етапі, де перевірялись знання і майстерність з цивільної оборони та медико-санітарної підготовки.

На кросовій дистанції найбільшу витривалість

Долинської СШ № 1 Віктору Євдаку, Олександрову Ангелову, Юрію Бондаренку, Володимирі Нелюбову, Ігорю Макує. Вони лідирували в естафеті приборкувачів вогню. І досвідчені пожежники цілком серйозно сказали:

— Приходьте через кілька років до нас у підрозділ. Ви вмієте зорієнтуватися в найскрутніших обставинах. І сили у вас є, і завзяття.

Нарешті — кульмінаційний момент фіналу. Біля невеликого гаю шикуються усі п'ять загонів, переможці зональних змагань — юнарімейці Гайворона, Долинської, Світловодської, Знам'янки, села Падлака Новоархангельського району. О. М. Гришаков дає наказ гвардійцям «Зірниці-83» пройти пересіченою місцевістю до визначеного пункту. В небо злітає ракета, і школярі пішли в наступ. Попереду — розвідники. Рухаючись за азимутом зі своїм провідником (його теж ще треба було знайти у виярку), невдовзі наближались до висоти умовного провідника гайворонці. Десь там, за пагорбом, чується їхній пароль — «Дуб-4». Шляхи їм перегоріли димом завіса. Юнарімейці схилилися над картою.

парадній формі стояли юнарімейські загони. Командир складав рапорт про виконання зєїєї програми гри. Тепер уже можна підбивати підсумки змагань. В комплексному заліку висвієно перемогли гайворонці. Їм довірено представляти Кіровоградщину на республіканському фіналі «Зірниці», що відбудеться в червні в місті Ровно. Друге і третє місце відповідно зайняли світловодці і долинці. Кубки, призи, грамоти, дипломи отримали й ті, хто переміг на окремих зональних етапах гри. Відзначилися команди і окремі юнарімейці. Нагороди учасникам «Зірниці» вручав секретар обкому комсомолу Н. М. Ангелуца, завідувач обласної Б. П. Хижняк, командуючий грою О. М. Гришаков.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».
М. Кіровоград — село Федорівка Кіровоградського району.

На знімках: на старт попливали піонерські гоні; кульмінаційний момент «Зірниці» — гра на відкритій місцевості; переможець обласного фіналу «Зірниця-83» команда юнарімейців Гайворонської СШ № 1.

Фото В. ГРИБА.

Справжнім подарунком обласного відділення Товариства книголюбів пра-

ГІСТЬ ІЗ МОСКВИ

цівникам обласних бібліотек була зустріч з московським письменником Володимиром Іллічем Породиміним.

Він — автор численних книг про видатних людей: ученого М. І. Пирогова, мовознавця В. І. Даля, художника М. М. Ге, письменника В. М. Гаршина. Юні читачі добре знають

і люблять його книги «А рассказать тебе сказку?», «Собирал человек слова», «Жизнь, ты с целью мне дана». Нещодавно в «Бібліотечній серії» вийшла книга письменника «Первая Третьяковская» — оповідання про видатних російських художників та їх картини.

Цікавою була розповідь В. І. Породимінського про свою творчу лабораторію, збирання архівних матеріалів, про зустрічі з цікавими людьми, з майбутніми героями книг.

Розмова з бібліотечними працівниками проходила тепло й невимушено. Письменник відповів на

всі наші запитання, висловив свої думки про сучасний літературний процес. Такі ж зустрічі відбулися на чавуно-ливарному заводі, у виробничому об'єднанні «Дружмаш», з учнівською й студентською молоддю міста.

З. МЕЛЬНИКОВА,
завідуюча науково-методичним відділом обласної бібліотеки для дітей імені А. Гайдара.

«ІЧНИЙ портьє» — помітила я напис на титульному аркуші книги, яку тримав у руках юнак у сусідньому кріслі. Зшити з журнальних сторінок книжечка мала всі прикмети зачитаності: схоже, що мало не всі другокурсники Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування, які зібралися в актовий зал вузу на тематичну зустріч «Цей вільний світ», прочитали роман Ірвіна Шоу. Подумала: широке коло інтересів і можливостей у наших студентів. Читають твори американських авторів, знайомлячись таким чином із життям за океаном. І зауважила, як дивно було чути хлопцям і дівчатам про обізнаність із радянською дійсністю людей по той бок Атлантики:

— За даними інституту Геллана (США), — сказала завідувача кафедрою наукового комунізму В. А. Карленко, — значна частина американців навіть не має, коли відбулася Велика Жовтнева соціалістична революція; 20 процентів не знають, на чьому боці воював Радянський Союз під час другої світової війни; 10 процентів не можуть назвати столиці нашої країни...

Та звідки ж тим знанням узялися? У США, Великобританії, ФРН, Франції лише четверта частина молодих людей може здобути середню освіту — решті зробити це не дозволяє матеріальне становище сім'ї. 70 мільйонів американців, за словами міністра освіти США Т. Белла, «через свою малописьменність чи неписьменність зазнають серйозних труднощів у сучасному суспільстві». Найбагатша країна капіталістичного світу не може всіх своїх громадян навчити і нагодувати (у Сполучених Штатах 32 мільйони бідняків), зате заснаєся доларовим дощем близько 150 антикомуністичних інститутів і центрів. Одна з головних функцій цих закладів — спрямовувати на соціалістичні країни (перш за все на молоді) отруйні стріли буржуазної пропаганди у вигляді підірваних радіопередач, літератури, фільмів із нав'язуванням споживацьких настроїв. Засобом експорту чужої нам ідеології часто служать навіть етикетки на модному одязі. Модному і обов'язково гарному. Мовляв, сподобається хлопцеві сумка чи футболка, то й зоряно-смуғастий прапорець на них він сприйме як гарантію якості виробу; а там, дивись, і все американське вважатиме найкращим.

Навряд чи хтось із присутніх на зустрічі в КІСМі захоче «прикрасити» вбрання символами, які побачив крупним планом у продемонстрованій на вчорішній кінострічці «Коли розсіються тумани брехні». Побачив американського орла на фасаді Пентагону, а надрах якого народився задум розмістити в космосі лазерну зброю (нейтронна бомба — вчорашній день порівняно з цим варварським засобом масового знищення). Американський прапор — над палубою військового корабля в територіальних водах Лівану. Флот із берегів Нового Світу курсує тут для того, щоб ізраїльські агресори могли безперешкодно скидати на голови арабських дітей бомби з клеймом «Made in USA»...

Тепер наведемо слова з інтерв'ю журналу «Краса і мода» письменника і публіциста, лауреата Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка Віталія Коротича. Цитуємо з надією, що ці рядки прочитає автор поданої в президію зустрічі записки: «Ми не схилиємося перед Заходом, а тимчасово обходимося випущеним там одягом, поки у нас стануть виробляти такий же високоякісний».

— Ви не уявляєте, скільки коштує (дорожче за п'ятидесяті) пар найкращих джинсів по найбільш модних краях Заходу наша вишви́зана блузка, підібрана їхніми умільцями. А коли приїжджі

здалеку бачать, який чудовий одяг ручної роботи продається в київських, львівських або чернівецьких художніх салонах, вони стовплять і запитують, чому ж наші модниці не ходять у такому...

Можна ще додати, що за рубежем охоче купують наші базованні, хутрянні вироби, біжутерію, мереживо...

Безсумнівно, висновок про відсутність хороших речей аічизняного виробництва поспішний. Нічого страшного, якщо подібна скороспілість судження просто епізод. А коли риса характеру? Коли людина

твердить, що там усі неукі, а у нас одні всезнайки. Ми не боїмося в радіо- і телепередачах, на сторінках преси кричати свої недоліки як у системі освіти, так і в інших сферах життя. В. Біленко «не помічав» тієї критики, зате не обішов увагою іншу — у романі І. Ільфа і Є. Петрова «Золоте теля». «Я даю тобі читати книгу, — сказав він товаришеві, — яка через те, що описані там пережитки минулого досі не викорінені, після 60-х років у нас не виходила».

Віктор помилився. Виходила, і не раз. 1976 року в Кишиневі

одержують високу зарплату, що дуже високий і рівень їх життя.

З виступу на зустрічі в КІСМі працівника кіровоградського заводу «Гіросила» В. П. Перцева:

— Під час перебування в ФРН ми, радянські спеціалісти, спробували поцікавитися умовами роботи, життя, зарплатою робітників підприємства, на якому перебували в службових справах. Та люди мовчали — їх до цього змушувало вивірене при вході попередження про нашу присутність. В іншому місці хлопець розповів, що купити собі костюм він зміг тільки за гроші, виручені від продажу підірваних на звалищі і власноруч полагоджених велосипедів — зарплати для цього не вистачало.

Нічого дивного. Близько 40 процентів бюджету сім'ї в країнах капіталістичного табору «з'їдає» квартирна плата. А треба ще ж витрачатися й на медичне обслуговування, на внески в пенсійний фонд, харчуватися

та одягатися. Виплати ж із соціальних фондів якщо і є, то чисто символічні. Скажімо, за грошову допомогу, яку одержує японська жінка після народження дитини, можна придбати лише невелику шовкову хустинку.

Про рівень життя говорить... ні, скоріше кричить і цифра 12 мільйонів — стільки людей не мають роботи у США. І в країнах «Спільного ринку» мільйонам безробітних щоранку доводиться займати дві черги: одну — на біржі праці, іншу — за тарілкою безплатного супу. «Одержите сніданок аламіні відбитків пальців», — говорить служитель притулку для бідних із французького фільму «Злочинний репортаж» бродягам. Упізнавши за цими прикметами, вони підуть ні з чим, якщо надумують ще раз тут поїсти...

— Я багато взнав і змінив свої судження, — сказав Віктор Келіп на засіданні комітету комсомолу, — коли вивчив політекономію.

Так говорив п'ятикурсник, який уже здав цей предмет майже два роки тому...

Можна, звичайно, в слабких знаннях студента звинуватити викладача, котрий, скажімо, подавав матеріал надто сухо, теоретично. Безперечно, краще один раз побачити, ніж сто разів почути. Так-от, викладачі політекономії в нас іноді не мають можливості дати студентам побачити і відчувати те, що потрібно для розуміння цієї науки. Оце «не мають можливості» ми вимовляємо без очікуваного «на жаль».

На щастя! На щастя всіх радянських людей, ми не можемо показати молодим зблизька ні безробіття, ні інфляції, ні невпевненості у завтрашньому дні, ні жодних інших пороків, породжених капіталізмом. Вивчаючи його економіку, студенти значною мірою мають вірити на слово викладачам, авторам книг і фільмів, тим, кому довелося спостерігати гримаси «вільного» світу.

Віктор Келіп більше вірив голосам, що долинали здалеку на коротких радіохвилях, неодноразово переповідав почуті небилиці.

Один із перших директорів «Вільної Європи» С. Джексон глибоко сформулював мету діяльності антирадянських радіоцентрів — «сіяти безладдя в країнах, на які спрямовані наші передачі». Таке ж призначення й придумували наші недруги за кордоном так званих «політичних» анекдотів наклепницького щодо радянських людей змісту — їх

геж не раз чули від Віктора Келіпа...

ЗВИЧАЙНО, ніякого безладдя хлопці своїми несвідомими вчинками не посягали. Громадськість вузу дала належну оцінку їх несумісним із високим званням комсомольця діям. Обидва були виключені з лав ВЛКСМ. Однак розмова буде незакінченою, коли не торкнутися ще питання про активну життєву позицію, формувати яку разом із комуністичною ідейністю закликає кожного комсомольця лозунг у актовому залі інституту сільгоспмашинобудування. У В. Біленка і В. Келіпа з цим не все було гаразд.

Судіть самі. Той і інший помічали певні недоліки. Біленко, як можна здогадатися з його висловлювань, в організації навчання у вузі, Келіп — на виробництві. Обидва вивчали Конституцію СРСР, де в статті 49 сказано: «Кожен громадянин СРСР має право вносити в державні органи й громадські організації пропозиції щодо поліпшення їх діяльності, критикувати недоліки в роботі».

«Має право» — це юридично. А з точки зору вимог комуністичної моралі — зобов'язаний. Зобов'язаний боротися з неподобствами, з безгосподарністю. І боротиметься, і перематиме, якщо життєва позиція активна й наступальна. У цьому зв'язку наведемо ще один приклад.

Курсант Одеського морехідного училища закордонного плавання Микола Розовайкін узявся з'ясувати, як стали можливими фінансові зловживання в училищі. Знайшлися люди, і немало, котрих не влаштовувала надмірна цікавість юнака, і вони включили механізм протидії. Він не вимикався п'ять років, протягом яких Микола був несправедливо звільнений з посади комсорга училища, звинувачений у злочині. Але він не відступився.

Докладно ця історія описана в «Літературній газеті» за 19 січня цього року. Такі явища нетипові для нашого суспільства. В абсолютній більшості випадків буває достатньо обговорити проблему на зборах, звернутися у вищу інстанцію, до юриста тощо.

А до кого зверталися Біленко і Келіп? Хто, слухаючи їхні критиканства, не тільки пояснює його шкідливість, а й допоміг юнакам діловою порадой? На засіданні комітету комсомолу вони про це нічого не сказали. Так можна судити з протоколів, оформлення яких, до речі, залишає бажати кращого.

Як і робота комітету ЛКСМУ КІСМі по формуванню активної життєвої позиції і комуністичної ідейності в комсомольців. Однією з її складових є проведення зустрічей, подібних згаданих на початку розмови. Дозволимо собі той факт, що відбулася вона з другого заходу і прийшли на неї 226 студентів із кількох тисяч пов'язаних з розказаними неприємними історіями. Та ще й при цьому згадати, що минулого року, за словами секретаря комітету комсомолу С. Сидоренка, в інститутському масштабі відбувся всього один такий вечір. Якби їх було більше, комсомольська організація вузу, можливо, не втратила б двох членів ВЛКСМ.

Ми розповіли про них зовсім не для того, щоб зайвий раз дорікнути хлопцям за помилки. В. Біленко закінчує інститут. В. Келіп уже працює, і можна сподіватися, що вони усвідомили хибність своїх скороспілих висновків. Дана стаття писалася скоріше заради контраргументів. Інтенсивний їх пошук, думається, допоміг би комітету комсомолу і викладачам Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування виховувати студентів людьми політично грамотними, ідейно загартованими, з активною життєвою позицією.

Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».

зникає, порівнюючи «наше» і «їхнє», свої поверхові враження швидко узагальнювати і підносити оточуючим як єдино правильні?

Про це — далі.
ДЛЯ загалом була прихильна до Віктора Біленка. Матеріальних утруднень не знав — батьки забезпечували чим треба. Їздив на власній машині, мав хорошу бібліотеку. І гуртожитська метушня не дошкуляла — вчився в своєму місті, жив удома. Читав, мабуть, уже здогадується, що ці моменти біографії хлопця ми дали неспроста, що зараз мова піде про його вчинки, котрі аж ніяк не могли бути викликані надмірною складністю життєвих обставин. Перехід до такої оповіді найчастіше здійснюється через слова «І раптом...»

Та в тому-то й справа, що не раптом, а давно. Півтора року студент КІСМі комсомолець В. Біленко порушував Статут ВЛКСМ, у якому, зокрема, зазначено: «Член ВЛКСМ зобов'язаний... вести рішучу боротьбу з усіма проявами буржуазної ідеології». Віктор же, демонструючи політичну короткозорість, замовчував переваги соціалістичного способу життя, зате схвально говорив про капіталістичний.

Приміром, Біленко розводився про доцільність платного навчання у вузах країн Заходу. Це, мовляв, стимулює студентів до здобуття глибоких знань; в нашій ж молоді подібний стимул відсутній, тому-то вона пропускає заняття, погано засвоює програмний матеріал і так далі.

Думати тільки про свою персону не вважається хорошою рисою. Однак у даному випадку Віктору просто необхідно було згадати насамперед про себе. Про те, що він сам добре навчається, не платячи державі й копійки...

Американському студентові доводиться щорічно розкошуватися на 5—10 тисяч доларів. Для ілюстрації впливу цієї суми на результати навчання скористаємося опублікованими в центральній пресі даними телекомпанії Ен-бі-сі. При перевірці виявилось, що зі 100 студентів університету міста Майамі 42 не знали, де знаходиться Лондон. Більше половини не могли показати на карті Чикаго. Багато хто вважав, що Франція займає основну частину Європейського континенту, плутає Ісландію з Гренландією. А всім чоловік не знайшли на карті свого міста Майамі. Залишається сказати, що так відповідали студенти географічного факультету...

Звичайно, наївно було б

ві, 1981 року в Мінську, 1979 і 1982 року в московських видавництвах «Художественная литература» і «Мысль».

Припустимо, Віктору це було незвідомо. Виходить, діяв за принципом «як не знає, то думає»?

— Я всерйоз не думаю, коли він такі розмови, — сказав Віктор на розширеному засіданні інститутського комітету ЛКСМУ у грудні минулого року. Там обговорювали поведінку комсомольця Біленка. На засіданні комітету член ВЛКСМ Біленко прийшов без комсомольського значка: «Вважаю, що він не пасує до саєтра»...

Із виступу на зустрічі «Цей вільний світ» керівника лекторської групи обкому комсомолу О. А. Кононенко:

— У складі танцювального ансамблю «Юність» я відвідав ФРН. Якось на вулиці нас оточили підозрілі молодички, і хтось із них зірвав із кофтинки однієї дівчини комсомольський значок. Ми встояли перед провокацією, але відтоді з особливим почуттям посилили на грудях крихітний червоний прапорець із профілем вождя, з новою силою відчувши гордість од того, що представляємо країну Леніна...

А громадянин цієї країни Біленко кидав на неї тінь своєю необдуманною балаканиною. На ту країну, яка дала йому можливість на поставлене під час засідання комітету комсомолу запитання «Чого тобі бракувало в житті?» впевнено відповісти «Всього вистачало»...

ЩЕ БІДУВАВ і студент того ж Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування Віктор Келіп. Умови його життя були приблизно такі, як у Біленка. І подібні ж дії стали причиною розгляду персональної справи Келіпа на розширеному засіданні комітету комсомолу вузу. «Виступати» він почав майже одночасно зі своїм тезкою, а відповідати довелося раніше — у травні 1982 року. До того часу встиг наговорити сім мішків гречаної волни. І всі неповні — в цілому неважко переконалися.

Віктор дозволяв собі зауваження щодо недосконалості соціалістичного способу господарювання. Як підтвердження цього наводив окремі приклади незадовільної організації праці на деяких кіровоградських підприємствах, де певний час працював. Отак — випадки ізолюваного характеру в своїй уяві поширював на всю соціалістичну систему, відповідно намагався в якійсь мірі піднести капіталістичну. Зокрема, наголошував, що в країнах Заходу, мовляв, робітни-

СУБОТНИЙ КУР'ЄР

НАШІ ЗАХОПЛЕННЯ.

ЯКЩО ВЗЯТИСЬ ГУРТОМ

Восени 1975 року після звітно-виборних комсомольських зборів новообраний комітет комсомолу зібрався на своє перше засідання. Мова йшла про організацію дозвілля працівників нашого філіалу. Завідуючому культурно-масовим сектором Леоніду Пупкіну доручили організувати колектив художньої самодіяльності.

Наприкінці року всі працівники нашого філіалу інституту Укрінформбудпроєкту зібрався за традицією в актовому залі на вечір відпочин-

ку. Комсомольці тоді вперше порадували колеги новорічною виставою. Наталка Хорошко написала веселий дотепний сценарій «Нові пригоди бременських музикантів». Спектакль вдявся. Особливо сприяли успіхові виготовлені своїми руками яскраві костюми, декорації.

Наступною роботою самодіяльного театру стала «Казка про молодого спеціаліста» (сценарій Наталки Хорошко). Поставив його Леонід Пупкін, якого на той час обрали секретарем комсомольської організації філіалу.

Знову самі виготовляли костюми, реkvізит, декорації. В хід йшли підручні матеріали — папір, картон, навіть старі списані штори. І ось настав день прем'єри. Весела й актуальна

історія була подана оригінально, з танцями й піснями. Процес творчості, безроздільно захопив усіх. Це спонукало до нових пошуків.

Серйозною роботою стала «Ніч перед різдвом» за мотивами повісті М. В. Гоголя. Це була перша масштабна вистава в історії гуртка. Звернулися за допомогою до колективу обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького. І знову — успіх.

З часу приходу в колектив філіалу молодого спеціаліста Тетяни Кожевникової почалося її творче співробітництво з керівником театру Леонідом Пупкіном.

Нині вони працюють над новим сценарієм.

О. КЕЦЬКО,

архітектор.

м. Кіровоград.

Виступає народний самодіяльний ансамбль бального танцю «Ритм» Світловодського районного будинку культури.

Фото Л. ТАРАСЕНКА.

У «Ерудита» — новий лідер. Набравши у минулому турі за публікацію тематичного кросворда 108 очок, змагання очолює завідуючий Вільшанським районним відділом народної освіти П. Бляшук. (Жюри конкурсу винесло рішення нарахувати П. Бляшуку на 8 очок менше за допущену помилку при складанні кросворда — всім слів у кросворді перетинаються лише однією літерою, а це суперечить правилам складання кросвордів).

А найкраще із завданнями четвертого туру справилися одразу три учасники: П. Кісель із села Іванівки Новоукраїнського району, Л. Нісойван із села Добрилки Вільшанського району і П. Оніщенко із Кіровограда. Вони правильно відповіли на 55 запитань кросворда із 56.

Відповіді на кросворд «Україна» П. Бляшук так:
По горизонталі: 2. Соб. 7. Казка. 8. Огола. 10. Бра. 11. Мал. 13. Ратмира. 14. Шмат. 17. Карет. 20. Синяк. 22. Стоянка. 24. Ондатра. 28. Фомін. 29. Фіні. 30. Лада. 31. Юшнов. 35. Сновськ. 37. Захаров. 38. Радина. 39. Хобта. 42. Лаб. 44. Роста. 45. Роста. 47. Риб. 48. Акт. 49. Агана. 50. Некит. 51. Дір.

По вертикалі: 1. Товари. 3. Азарт. 4. Мантия. 5. Коробко. 6. Гопак. 7. Калі. 9. Амур. 10. Бази. 12. Лот. 15. Метвієнко. 16. Дар. 18. Агат. 19. Странно. 21. Ния. 23. Кіт. 25. Недра. 26. Чол. 27. «Сон». 32. «Світ». 33. «Вік». 34. Нава. 36. Конетин. 37. За. 39. Хор. 40. Віба. 41. Аргет. 42. Ляшко. 43. Трап. 44. Шут. 46. Амелі.

Отже, учасники конкурсу розташувалися в такому порядку: П. Бляшук (Вільшанка) — 233 очка, П. Оніщенко (Кіровоград) — 225, В. Немчиоренко (Знам'янка) — 213, Б. Кришків (Кіровоград) — 188, П. Кісель (с. Іванівка Новоукраїнського району) — 109, І. Іванов (Кіровоград) — 179, Л. Нісойван (с. Добрилка Вільшанського району) — 158, В. Кравченко (с. Носинівка Вільшанського району) — 143, Т. Костюк (с.м.т. Вільшанка) — 124, С. Мар'янова (с. Добрилка Вільшанського району) — 99, С. Ноздрачов (Кіровоград) — 97.

Нагадаємо учасникам «Ерудита», що остаточні підсумки будуть підбиті після восьмого туру з урахуванням неопублікованих кросвордів. Уточнюємо

КОНКУРС «ЕРУДИТ»

У ТУР

що найбільше в одного учасника може бути вісім кросвордів (разом з опублікованими) — тобто не більше одного на тур.

Де можна прочитати про правила за якими складаються кросворди? Відповідьмо — читайте третій номер журналу «Смена» за нинішній рік.

У п'ятому турі жюри пропонує кросворд «Фізико-математичний» кіровоградця Ю. Іванова. Останній строк надсилання відповідей — 15 червня за поштовою штемпелем.

КРОСВОРД «ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИЙ»

По горизонталі: 5. Одинична індуктивність. 6. Знаменитий математик XVIII століття. 7. Голандський фізик, лауреат Нобелівської премії. 8. Речовина, що має густину 2300 кг/м³. 14. Найяскравіша мала планета. 15. Речовина, здатна вбирати газ або рідину. 16. Винахідник радіо. 19. Відомий радянський фізик. 22. Прилад для вимірювання атмосферного тиску. 23. Сузір'я пла-

ДОБРО НЕ ПРОПАДАЄ

Сли говорять: — Джинси модні
Удалось дістати.
А ціна — всього дві сотні...
Ти не сердься, тату.

Батько глянц: — Гроші знову
Викинув, негідник!
Розлюгнесь і ту обнору
Викинув на смітник.

В той же день одна сусідка
Те добро забрала.
Хоч було їй дуже брідко,
Довго джинси прала.

Корнетала ті джинси
Як брудну ганчірку:
У сараї біля свинки
Затикала дірку.

Цілу осінь ними жінка
Витирала ноги,
Цілу зиму у будинку
Мила всі підлоги.

Якось раз у пору ранню
Джинси сіро-сині
Після прання-полоскання
Сохла на жердані.

Іх украв один хануга
І на базарі в місті,
Як ведеться, через друга,
Знов продав за двісті.

МОГОРИЧ

В загоспа сні, студент-заочник,
З трудом екзамен склада.
Відомо, вдома він збитошний,
Від нього всім одна біда.
Тому загосп дружку Івану
Щепнув за чаркою вина,
Щоб той в заочний вуз декану
Одвіз в дарунок барана.
Везе Іван у ранню пору
У електричній барана.
Аж раптом входять ревізори...
Розмова виникла складна.
Кричали: — Збоку глянь на себе!
Ти маєш розум, старина?!
І це ж було додумати треба
Уперти в позад барана!
— Це не баран зі мною тут.
Ви розберіться. Звісна річ.
Баран в заочнім інституті,
А це везу я могорич.

НЕВДАХА

Чоловік прицаївся смиренню...
Він з базару приніс кавуна,
А кавун той удався зеленам.
Не на жарт розходилась жона.
Півгодина вона невгавала,
Аж сівіла суга на губах:
— Вибираєш усе ти невдахо!
Ти у мене — невдаха з невдах!
Чоловік аж зігнувся і волосся
На потилиці люто скубе.
— І це все із того почалося,
Що я вибрав невдахо тебе!

Андрій Динник.

ОДЯГ ДЛЯ ЗИМИ МОЛОДИЙ ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

На порозі — літо, зимовий одяг складений у шафу, але в квартирі з'явився міль, і господиня захвилювалась.

Чемодани, мішки, коробки, куди складався одяг, треба провітрити і старанно вичистити. Чемодани засередини краще висвітлити газетами (друкарська фарба — хороший засіб проти моті). На газеті помістити стареньке простирадло, щоб фарба не забруднила одяг.

Шуби, пальта, костюми, свитри ще раз ретельно перегляньте. Всі шерстяні і хутряні вироби слід добре почистити і вибити на повітрі, особливо у ваг

звернути на краї та складки. Трикотажні шерстяні речі, складаючи в чемодани, прошаруйте торбинками з нафталіном або таблеточними препаратами «Протолан», «Антимоль». Вони не тільки відлякують міль, а й знищують.

З цією ж метою використовують горіхове і тютонове листя, листя полину та звіробою, суші апельсинові шкурки.

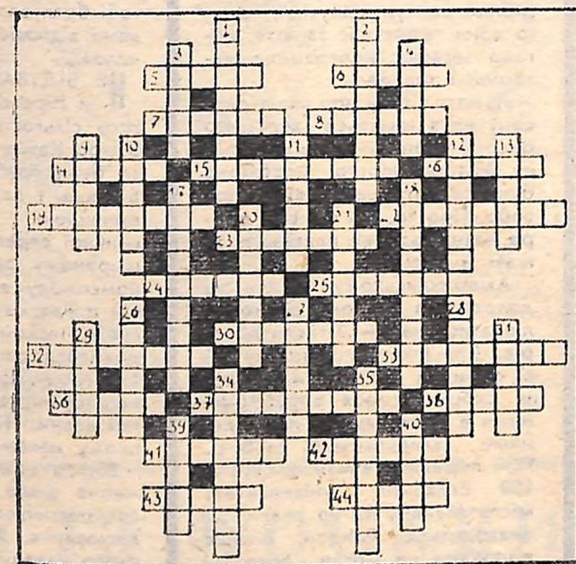
Шубу не слід посипати нафталіном (від цього ворс стає ламким). Не ховайте її у скриню чи диван, а загорніть у простирадло, пакуйте у паперовий чи пластиковий мішок і, наповнивши на дно

«Антимоль» покладіть у шафу. Дрібні хутряні речі добре зберігати загорнутими в газетний папір.

Зимове взуття з хутряною прокладкою просушіть і всередині покладіть засоби від моті. Щоб воно не зім'ялось, у чобіт вставте вирізану картонку за розміром халаси або лабійте всередину м'якого паперу і загорніть взуття у стареньку бавовняну тканину.

Ваш одяг, взуття допору служимуть, якщо ви не тільки акуратно поситімете їх, а й зумієте зберегти дні наступної зими.

А. КОНОВАЛЕНКО.

42. Давньогрецький філософ-матеріаліст. 43. Елемент многогранника. 44. Нестабільна елементарна частинка.

По вертикалі: 1. Многогранник. 2. Стабільна елементарна частинка. 3. Зірка сузір'я Лебедя. 4. Шлях дослідження, спосіб пізнання. 9. Частинка складних слів, що означає «чотири». 10. Світлі й темні шари, що чергуються в позитивній області тліючого розряду. 11. Елементарна частинка, що входить до складу ядра атома. 12. Фізична величина. 13. Математик, автор теоретичних формул. 17. Засновник Московського університету. 18. Різновид ареометра. 20. Об'єктивний елемент. 21. Об'єктивна реальність, дана людині в її відчуттях. 26. Різновид атома хімічного елемента. 27. Сучасний англійський фізик. 28. Рівновага. 29. Американський фізик-теоретик. 31. Споука азоту з воднем. 34. Винахід П. Л. Шлішінга. 35. Одинича довжини. 39. Ділянка спеціального намагаєння (ферромагнетика. 40. Відомий французький фізик XVIII століття.

Склав Ю. ІВАНОВ.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського

обласного комітета

ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-37; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить в п'ятворіччя і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.